

Verbul este prezentat complex, detaliat, păstrându-se clasificarea clasică a lui A. Leskien. Sînt citate și amplu ilustrate aproape toate situațiile posibile la formarea *Prezentului*. De ex., pentru conjugarea I sînt date verbe cu tema infinitivului în consoană, în vocală, tema infinitivului identică cu cea a prezentului, alternanțe fonetice la formarea prezentului (жрѣти-жрѣхъ), prezentul verbelor cu tema infinitivului în *oy*: плѣти-плѣхъ.

Tratarea imediat a *Imperativului* își găsește justificarea în modul de formare a acestuia tot din tema prezentului.

La *Aorist* sînt indicate toate tipurile atestate în textele slave vechi.

Găsim indicată abaterea de la criteriul clasic de prezentare a *Imperfectului*. Autoarea, pornind de la caracteristicile temei infinitivului, distinge 3 tipuri: în — дахъ, —дахъ — дахъ, evitîndu-se astfel unele explicații dificile.

Verbul atematic даи fiind perfectiv, nu are forme pentru imperfect (Vezi Fr. Miklosich, *Lexicon...*, p. 154; A. Leskien, *Handbuch...* p. 282; A. Vailant, *Manuel...* p. 262). În textele slave vechi este atestat imperfectul verbului de aspect imperfectiv даи (никѣтоже дакаше емоу, Ass. XV, 16). La p. 79 autoarea citează însă forma дадахъ construită prin analogie cu дадахъ menționînd, totuși, că se folosește rar.

Intrucît în componența formelor verbale compuse întră participiul activ trecut II, *participiile* sînt plasate înaintea acestora, procedeu care vine în sprijinul studentului.

Sintaxa formelor verbale (p. 85—88), care încheie capitolul de morfologie, furnizează date suplimentare despre particularitățile verbului în slava veche.

Partea a II-a *Texte* (p. 91—114), care cuprinde 24 de fragmente din diferite monumente și după cele mai bune ediții, este, după părerea noastră, de un real folos pentru orele practice. Ni se pare ciudat însă că la expunerea problemelor de morfologie exemplele, ușor de excerptat din aceste fragmente, nu sînt citate cu indicarea sursei respective. Citarea completă rămîne necesară în cazul unor limbi vechi sau a unor excepții.

În partea a III-a, *Glosar* (p. 115—138), cuvintele, alese cu grijă pentru a fi de folos celor cărora se adresează manualul, sînt însoțite, în general, de indicația apartenenței la categoria gramaticală respectivă, notată în latină (nu am înțeles din ce considerent); această indicație lipsește adeseori la verbe (v. p. 119, 133, 134, 136 ș.a.). Foarte utilă ni se pare specificarea valorii cifrice a fiecărei litere, precum și includerea în glosar a antroponimelor, nume de popoare etc.

În sfîrșit unele observații de amănunt: erata ar fi trebuit să cuprindă și omisiuni ca *ѣзыка* în loc de *языка* (p. 89), 1968 în loc de 1868 (p. 110, cu referire la ed. lui S. I. Sreznevskij). De asemenea, uneori apar deosebiri față de edițiile din care au fost alese textele. Spre ilustrare, ne referim la cîteva asemenea deosebiri față de ediția lui A. Dostal, *Clozianus codex*